

* * * * *

BUTLLETÍ
ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
SECTOR PLAÇA LESSEPS

NUMERO 1. • • • • • SETEMBRE ★ 1974.

CEDOC
FONS
DOT

UAB
Biblioteca de Comunicació
Hemeroteca General
CEDOC

DECLARACIÓ DE LA JUNTA

Deficiències de treball.

Començar una presentació analitzant les deficiències de treball no és una cosa corrent. Però tampoc ho és que hagin passat cinc mesos sense que el butlletí de l'Associació hagi sortit al carrer. Aquest retard en disposar d'un dels mitjans fonamentals de comunicació i relació entre la Junta i la resta dels + socis -els altres en són les assemblees i les juntes ampliades- només es pot entendre dins el marc general de les deficiències de treball que han caracteritzat aquest període de funcionament.

La principal deficiència rau en que s'ha atribuït, per part de la Junta, més atenció a la projecció de l'Associació als problemes del barri (plaça Lesseps i Pla Comarcal) i a la vida ciutadana (Federació d'Associacions de Veïns, "affaire" Espona...) que al desenvolupament i funcionament intern de la pròpia + Associació. En descàrrec, sols podem al·legar que aquesta elecció no ha estat triada conscientment, sinó que ha vingut imposada pels propis esdeveniments + que s'han anat presentant durant aquests primers cinc mesos.

En aquest sentit podem avançar que és propòsit de la Junta i dels membres de les Vocalies afrontar ara aquestes deficiències i potenciar al màxim la vida interna de l'Associació.

Balanz de cinc mesos.

Es indubtable que hi ha un altre aspecte a considerar. L'Associació en aquest temps ha anat adquirint projecció al barri i a la vida ciutadana de Barcelona. Al barri, prosseguint la lluita per un pas subterrani a la plaça Lesseps -projecte Masó, que serà exposat als veïns una vegada posat a informació pública- organitzant un ampli debat entre els veïns del barri entorn la problemàtica + del Pla Comarcal- es calcula que van visitar l'exposició prop de 2.000 persones, recollint-se més de 1.500 firmes per a la impugnació col·lectiva que es va presentar a la Comissió d'Urbanisme.

També, i dintre la línia de potenciar les festes populars, dues iniciatives + varen trobar ampli ressò entre el veïnat: la Revetlla de Sant Joan i la Diada de la Joventut, les dues organitzades per la Vocalia de Joventut, amb la col·laboració, en el primer cas, de la Vocalia d'Activitats Culturals. S'ha de + fer notar que malgrat certes oposicions de determinades institucions del barri, ambdues varen poder-se portar a terme gràcies al recolzament dels veïns. Activitats de les quals els socis no han tingut una informació directa, cosa que cal atribuir a les falles abans esmentades, totes elles en procés de solució.

La projecció a nivell ciutadà ha quedat clarament exposada als diversos temes polèmics que han saltat a les planes dels mitjans d'informació, però sobretot es manifesta en la participació activa a la Federació d'Associacions de Veïns que -deixant de banda els problemes que encara presenta- tendeix a esdevenir+ un veritable òrgan de coordinació (ja en Masó va qualificar-la de "Senat", és a dir, el poder dels veïns organitzats). La qüestió es planteja avui en elegir una Junta que sigui representació real de la voluntat i l'esperit de les Associacions, del sentir dels barcelonins.

La democràcia, base de la "renaixença dels barris".

Si bé encara els veïns organitzats a les Associacions en són una minoria (no passaran dels 25.000 a tot Barcelona) és evident que els seus comunicats, la seva actuació, els drets que reclamen, són sentits i recolzats per un nombre infinitament més elevat. I aquest coneixement i proliferació d'Associacions ha estat possible pel seu esperit obert i ampli que ha permès recollir i donar sortida a les aspiracions democràtiques de grans sectors de la població. Això que ja és important, no ho és tot. La democràcia de les Associacions no té paral·lel ni en l'administració municipal ni en la societat en general. + L'opinió dels veïns, si bé ara es manifesta, no té encara poder decisiu: el cas Espina i el Pla Comarcal entre d'altres així ho demostren. Per això creiem que és tasca nostra, primer, consolidar la democràcia interna, cosa més difícil del que sembla, sabent acceptar la crítica i l'opinió de la majoria, tantes vegades oblidades, i segon, lluitar per fer efectiu el principi de la gestió democràtica de la ciutat.

El Butlletí ha d'ésser el butlletí de tota l'Associació.

Per treure un butlletí mensual es poden triar dos camins: un de fàcil i un + de difícil. El camí fàcil consisteix en anomenar un grup de redactors reduït i que la seva única funció sigui la de recollir l'activitat de l'Associació + i del barri, posar-ho en forma escrita i enviar-ho als socis. El butlletí ++ sortiria i podríem donar-nos per satisfets.

L'altre camí és, evidentment, més difícil i necessita la col·laboració de + tots. Ve a ser, podríem dir-ne, una "tribuna lliure del barri". Suposa un + periodisme de barri, que el butlletí tingui una presència activa en la seva vida, on els veïns denunciïn les irregularitats que hi descobreixin, on diverses personalitats expressin les seves opinions, fins al moment que s'aconsegueixi que la seva lectura sigui tan necessària com la del diari. Fer això -i creiem que aquest és el camí- suposa un recolzament col·lectiu i una participació dels socis i del barri. Si no és així, el projecte és utòpic. Esperem no haver-nos d'atribuir aquesta etiqueta.

Comentari final.

És possible que aquesta primera comunicació no sigui un model de claretat. + Del que no es tracta és de fer un programa que hagués suposat per la nostra + part amagar la realitat. Estem convençuts, per altra part, de la importància de l'experiència que hem acumulat durant aquests mesos i de les immenses +++ perspectives que tenen les Associacions de Veïns.

Creiem que aquestes ratlles poden ajudar-nos a reflexionar per corregir tots els errors que han presidit el funcionament de l'Associació en aquests mesos i participar de la complexitat d'una empresa que a primer cop d'ull sembla + fàcil.

Junta Directiva de

l'Associació de Veïns

"Sector Plaça Lesseps".

PER UN REDREÇAMENT CULTURAL DE GRÀCIA

La vocalia de cultura es proposa tre ballar pel redreçament de l'activitat cívica, cultural i popular del nostre barri, a fi que esdevingui de nou un nucli humà amb personalitat pròpia com ho va ser en el passat.

Recordem que Gràcia comptava amb una gran vitalitat: s'hi editaven sis revistes (l'Esquella de la Torratxa, La Campana de Gràcia...), les entitats culturals hi tenien un pes corresponent a llur activitat i tot Gràcia intervenia dinàmicament en la vida de Barcelona i en la història del nostre país, en un sentit progressista verament popular (recordem, per exemple, l'aixecament contra les ---quintes en temps de la guerra contra el Marroc).

Tot aquest passat ha anat quedant es mort i per l'irracional creixement de la Gran Barcelona i l'assimilació i despersonalització de la vida als barris que això ha comportat. També ens cal dir que la nostra actitud en reivindicar el pes social que va tenir Gràcia en altres temps no és pas una postura de tipus nostàlgic sinó, ben al contrari, una opció presa en funció d'una concepció progressiva de la societat, on l'home i la comunitat intervinguin efectivament en el control de la vida del país.

Ara veiem com els veïns ens trobem desvinculats de les poques activitats que molt de tant en tant es fan al barri com la Festa Major, - la discrepància de la qual amb el veïnat és ben palesa: l'envelat, - sigui pels preus que ostents, sigui pel seu programa, no és atractiu de cara al barri, i els quatre carrers que encara s'il·luminen representen més que res un anacrònic vestigi del que encarnava en altra època la Festa Major de la Vila, - actualment desvinculada de tota la vida cultural i recreativa del barri i sense una participació efectiva per part dels veïns. Davant aquest trist panorama, només algunes entitats del barri han reeixit, en front les circumstàncies adverses, a mantenir-hi un cert caliu cultural.

Es, doncs, per tal de revitalitzar aquest migrat present que fem, des d'aquí, una crida a tots els veïns - que hi vulguin col·laborar a entrar a la nostra vocalia.

**ens
proposem:**

IMPULSAR LA COORDINACIÓ ENTRE LES ENTITATS DEL BARRI (DE LA QUE N'ÉS UN PRIMER PAS L'ORGANITZACIÓ DE LES BALLADES PERIÒDIQUES DE SARDANES).

DESPERTAR LA PARTICIPACIÓ DELS VEÏNS A DINS I A FORA DE LES ENTITATS.

REIVINDICAR ELS EQUIPAMENTS CULTURALS DELS QUE EL BARRI N'ESTÀ MANCAT (BIBLIOTEQUES, CINES, TEATRES, MUSEUS, EXPOSICIONS, SALES DE CONFERÈNCIES, LLIBRERIES...)

DESVETLLAR LA PRESA DE CONSCIÈNCIA COL·LECTIVA DELS PROBLEMES DEL BARRI I DE LA SOCIETAT.

VOCALIA DE CULTURA

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

DEFENSA

l'Associació i per tant també aquesta vocalia tot just acaba de néixer com a Entitat.

Així doncs, en aquest primer número intentarem donar una visió general del treball que pensem dur a terme i de la funció que pot cumplir una vocalia de Defensa del Consumidor al barri de Gràcia.

Dins l'objectiu general de l'Associació, que és la defensa dels interessos dels veïns del barri, la nostra vocalia es proposa concretament plantejar-se, afrontar i solucionar els problemes amb que ens trobem cada dia com a consumidors.

Dels productes que consumim ens preocupen dos aspectes fonamentals: el preu i la qualitat. La puja desenfrenada dels primers coincideix amb la congelació dels salaris, amb la conseqüent disminució del poder adquisitiu dels treballadors.

Així ho expresava l'escrit de diverses Associacions de veïns de Barcelona dirigit a la premsa i publicat parcialment quan diu: "... En los momentos de prosperidad o normalidad, cuando las cosas van bien, somos los últimos en el reparto; por el contrario, ante una situación de crisis económica se fuerza al ciudadano medio, al trabajador, a ser el primer protagonista de la superación de la crisis".

Si tot això era cert a finals d'abril al moment que fou publicada aquesta nota, als últims mesos l'alça dels preus ha estat escandalosa: el pa, metro, llet, etc., sense que les recents mesures de la descongelació de salaris signifiquin alguna cosa més que una mida demagògica que difícilment pot compensar l'empitjorament creixent de la situació de les classes populars.

A part de tot això no podem oblidar que freqüentment s'utilitza una nova forma d'incrementar els beneficis: l'adulteració dels aliments, representant no solament un perjudici per a l'economia del consumidor sinó també per a la seva salut.

Evidentment la nostra tasca no es pot aturar als productes alimenticis tot i sent el punt més important, doncs com a consumidors ens afecten tots aquells productes i serveis dels que depen l'economia familiar com en són: roba, vivenda, escola, serveis públics, seguretat social, etc.

CONSUMIDOR

Davant d'aquests fets, la nostra vocalia proposa als veïns de Gràcia participar mitjançant:

-XERRADES. Pròximament organitzarem un cicle de xerrades que aniran des del saber com conèixer la qualitat dels productes fins a perquè s'encareixen.

-ENQUESTA. Sobre productes i serveis.

-DENÚNCIES. En aquest punt demanem ajut a totes les dones del barri, ja que en definitiva són elles les que dia a dia han de lluitar als mercats davant dels preus i la qualitat dels aliments.

No oblidem que sols una acció col·lectiva de denúncia pot acabar amb el frau sistemàtic. Per a la denúncia de tot tipus d'adulteracions, fem una crida a tothom. Qui vulgui col·laborar en aquesta tasca, ens trobarà els dijous a les 10 del vespre a la parròquia dels Josepets.

L'ENSENYAMENT A GRÀCIA

Tal com ens diu la Llei d'educació, l'escola ha de ser obligatòria i gratuïta. Això vol dir que les despeses econòmiques d'aquest servei haurien de ser finançades per l'Estat a través dels impostos.

Els greus problemes de l'ensenyament en el nostre país són de domini públic: la gratuïtat i l'escolarització total, inclosa la preescolar, la millora pedagògica, l'ensenyament en llengua materna, etc. són objectius bàsics que fins ara no han estat aconseguits. La mateixa premsa en fa ressó cada dia de les greus deficiències escolars existents a tots nivells i que àdhuc els organismes oficials les han reconegut algunes vegades.

Anem a veure les dades estadístiques sobre aquest tema, fixant-nos especialment en el nostre Districte VIII, al qual hi pertany Gràcia.

ALUMNES I ENSENYANTS PER DISTRICTES DE BARCELONA.

Nº de nens per districte. (E.G.B. i primària. Curs 1971-72)

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
Estat	2111	4659	2735	3507	3609	1677	5053	5025	21355	7870
Església	2083	2338	9059	6013	1800	2260	3195	4135	7758	2211
Privada	1854	5811	15173	2499	1210	2177	4644	7481	16486	7093
TOTAL	6048	12808	26967	12019	6700	6114	12892	17641	45599	17174

Nº d'ensenyants. (E.G.B. i primària. Curs 1971-72)

Estat	70	146	77	84	98	39	129	153	563	186	35	109	1689
Església	59	61	300	190	52	79	72	115	193	48	116	162	1447
Privada	62	169	644	111	44	94	169	284	550	216	100	468	2911
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	TOTAL

Districte	A	B	C	D	E	F	TOTAL
I	- 1042	-1544	639	1226	164	1802	1245
II	+ 5277	- 159	-	536	113	2709	8426
III	-13736	4629	1182	218	356	5580	-1771
IV	- 5718	- 761	406	398	862	1779	-3034
V	- 1571	-1780	422	-	498	1155	-1276
VI	+ 293	66	-	150	62	1855	2426
VII	- 38	857	721	551	578	1992	4661
VIII	+ 50	1789	-	1224	-	4298	7720
IX	+ 9283	16150	-	2212	2660	8971	39636
X	+ 2103	4062	1414	1528	938	4888	14933
XI	+ 198	1956	2312	593	294	1479	6831
XII	+ 3367	6691	1120	788	843	6991	19800
TOTAL	- 1684	32325	8216	9424	7368	43498	99147

(A= Déficit (-) o Superévit (+); B= Increment població a escolaritzar;
C= Reconversions Instituts; D= Seccions Filials; E= mal escolaritzats;
F= minifundisme escolar).

Fonts: Quaderns d'educació 8/9; "Ensenyament gratuït" d'A. Janer, Masjoan i Vives.

Problemàtica escolar

Encara que aquestes dades ens donguin que al nostre barri no existeix déficit escolar, sabem que hi manquen Centres estatals (guarderies, parvularis, E. G.B., Instituts). Veiem que si sumem les xifres de les escoles de l'Església i privades ens dona un nombre molt superior que les de l'Estat.

Creiem que el barri ha de tenir un bon equipament escolar, el que suposa entre molts d'altres aspectes, uns avantatges importants per a la família, facilitant que la mare pugui treballar i possibilitant una major relació entre els infants. A més a més, cal EVITAR ELS GRANS DESPLAÇAMENTS A FORA DEL BARRI.

Per què aquests desplaçaments?. No tant sols tenim deficiència de Centres estatals sinó que els existents no reuneixen les condicions necessàries. Pel que fa als Centres privats presenten també el mateix problema, a més de l'econòmica al suposar una despesa molt elevada per a qualsevol família mitja.

Per al proper curs, la Institució "Rosa Sensat" prepara un estudi sobre la situació escolar dels distints barris de Barcelona, que posarà a la disposició de les Associacions de veïns.

Tot això ajudarà que la vocalia pugui conèixer tan a fons com sigui possible la realitat escolar profunda del barri, que encara desconeixem en detall.

DESEITGEM:

INFORMAR i entrar en relació amb TOTS els Centres escolars per treballar conjuntament,

PROMOCIONAR la creació de noves guarderies i escoles,

ORGANITZAR activitats de tot tipus: conferències, debats, xerrades, col.loquis, concursos, exposicions, etc, a fi i efecte de difondre els actuals corrents pedagògics, tan pel que fa a l'escola com a la família, per al coneixement de pares i mestres.

Necessitem per a tot això, la col.laboració de tots els veïns que vulguin el millorament de l'educació OBLIGATÒRIA I GRATUITA FINS ALS 16 ANYS.

Vocalia d'Ensenyament.

(Del "BUTLLETT" del Col.legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències del D. U. de Catalunya i Balears. N°7, març 1973).

la via "o"

Els veïns de Gràcia coneixem des de ja fa molts anys el que és el temor i la inseguretat de veure'ns amenaçats que un bon dia ens ensorrin la casa i ens calgui cercar una nova vivenda. El Cinturó de Ronda va ser aprovat l'any 1917 i no començaren les obres fins fa poc temps. L'eixamplament de varis carrers (la Travessera, Major de Gràcia, etc.) també fa anys que es va decidir. L'Ajuntament, però, sembla — que en aquests cassos no tingui massa pressa en fer el que aprova. Últimament, però, hem vist com es feia el Cinturó de Ronda: moltes famílies que havien viscut sempre a la part alta de Gràcia han hagut de marxar a altres barris, cercant noves vides. Han construït una via de circulació ràpida per a cotxes, partint aquesta part del barri; han aixecat als costats edificis de 8, 9 i 10 pisos allà on abans hi havia casetes baixes i torres amb jardí; s'ha convertit Mitre i Travessera en una pista de cotxes vorejada per una muralla d'edificis a cada cantó.

Ens han dit i repetit que tot això es feia en benefici de tota la ciutat, però l'experiència ens ha demostrat que aquestes pistes dintre del casc urbà no resolen tampoc el problema del trànsit, puix al cap de pocs dies ja queden saturades.

I seguint el fil d'aquests problemes, cal considerar el futur projecte que l'Administració prepara per a Gràcia: l'obertura de la célebre "Via O".

Aquesta nova avinguda està projectada des de fa molts anys, concretament va aparèixer per primera vegada al Pla Jossely, l'any 1917. D'aleshores ençà, al no haver tirat endavant les obres, la qüestió restava oblidada, però a l'apareixer la Revisió del Pla Comarcal a finals de maig d'aquest any, el problema es va posar de nou sobre la taula.

La seva significació.

Amb tot això, cal que ens plantejem unes quantes preguntes:

- Què representa per al barri l'obertura de la "Via O"?
- Per què existeix aquest interès en obrir-la?
- Quina relació té amb l'obertura del túnel central del Tibidabo?
- Quins serien els perjudicats i els beneficiats per aquesta "Via O"?
- Quin paper pot jugar el barri davant aquest problema?

El fet és que el trànsit urbà ha augmentat els darrers anys de manera vertiginosa. Cada setmana apareixen centenars de cotxes nous que precipiten el caos d'una circulació ja saturada i davant del qual, fins ara, l'Ajuntament ha ofert com a única alternativa fer nous carrers i vies ràpides que queden igualment saturades als pocs dies. Ultra això, Barcelona sobrepassa ja els seus termes i necessita comunicacions ràpides amb les comarques del seu voltant: Baix Llobregat, Maresme, Vallès. Es per donar una sortida cap al Vallès que es creà el Consorci "Túneles del Tibidabo" que va projectar tres túnels a través de la serra de Collcerola. Un d'aquests pot ser, possiblement, el causant de l'actualitat del vell projecte de la "Via O": el túnel central del Tibidabo (o Penitents) que va des de Sant Cugat fins al capdamunt de l'avinguda de l'Hospital Militar. Això representa que una vegada obert els milers de cotxes que diàriament vulguin anar del Vallès al centre de Barcelona, o a l'inrevés, hauran d'atravessar el barri de Gràcia, que amb els seus carrerons estrets i enrevessats, fets pensant en el reduït trànsit local de fa molts anys, n'haurà de suportar un de molt més intens que ara.

Des d'aquest punt de vista, la revisió del Pla Comarcal accepta els túnels aprovats tal i com estan i "forada" el barri desde Lesseps fins a Joanic, per tal d'enllaçar amb el centre de Barcelona. La cosa no tindria gaire transcendència si el recorregut de la "Via O" passés per una zona erma, però travessa Gràcia, com ja hem dit, de punta a punta, afectant d'una manera o altra a gairebé 25.000 veïns (unes 8.000 vivendes i 2.000 locals de negoci).

Vies ràpides contra transport públic.

Evidentment, la "solució" té els seus padrins: els fabricants de cotxes, la societat privada que farà el túnel i en cobrarà el peatge (TABASA), els grups d'especuladors que ja fa temps compraren grans terrenys a l'altre cantó del Tibidabo, etc. Aquests són els primers interessats que s'obri el túnel i s'esventri Gràcia pel mig. No dubten en dir-nos que això són "necessitats del progrés" i "un benefici per a Barcelona i comarca".

Vegem, però, l'altre cara de la moneda: és que ja estan esgotades les possibilitats d'aprofitar els carrers del barri i de Barcelona mitjançant el transport públic? La realitat ens demostra que no i que si els barcelonins tinguéssim prou metros i autobusos a bon preu que ens traslladessin d'un lloc a l'altre amb rapidesa molts cotxes es quedarien a casa. Aquesta solució, però, sembla que no té padrins influents.

No s'han fet estudis ni plans seriosos per potenciar el transport públic, ni s'han tractat tampoc les repercussions que pot tenir pel barri la damnificació de 25.000 veïns, la destrucció de la seva unitat i llur manera de viure. Els documents del Pla Comarcal es limiten a dir que Gràcia és una "nosa" per a la circulació.

La seva realització.

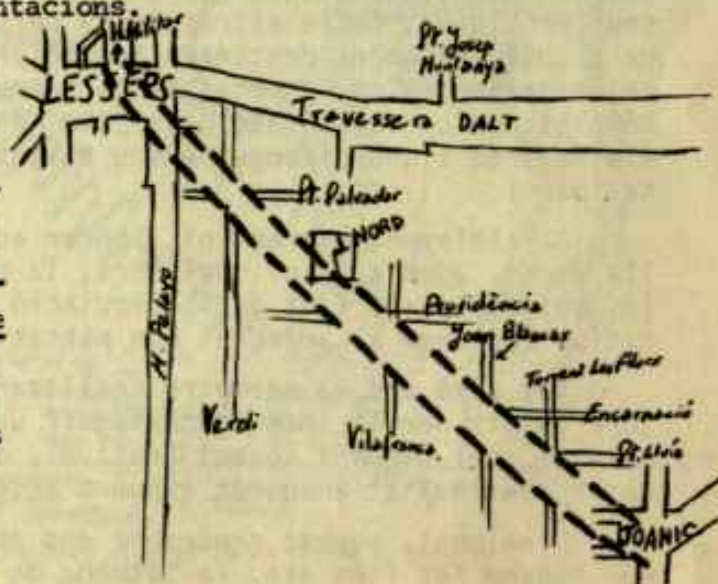
Hi ha una opinió força extesa al barri en el sentit de creure que aquest projecte no es farà mai, que ja fa molts anys que se'n parla sense que comencin les obres i que no cal que ens preocupem. Però les coses no estan per pendre'ns-les a la tranquil·la. Els túnels del Tibidabo s'estan ja perforant i quan obrin el dels Penitents obriran també la "Via O". Són interessos econòmics molt grossos els que tenen pressa en fer les obres. Si no ens en preocupem seriosament des d'ara i avui ens trobarem les coses fetes sense que ens valguin les lamentacions.

A més a més, resultarà que nosaltres pagarem, a través dels impostos, les despeses de destruir Gràcia, a part dels problemes que tindran aquests 25.000 veïns.

Ja en la impugnació que vem fer a la revisió del Pla Comarcal parlavem de la urgent necessitat d'una gestió democràtica de la ciutat. De moment, les coses no van pas per aquest camí i ho hem vist aquests dies en el decret de l'Àrea Metropolitana que és un pas endarrera respecte al que teniem.

Per això, ara que hi som a temps, cal que fem sentir la nostra veu i que exposem els problemes allà on calgui. El problema és molt gros. Però sabem ja per experiència que si participa tot el barri podem fer moltes coses.

En aquest sentit, la Vocalia d'Urbanisme vol treballar amb tots els veïns recollint totes llurs opinions.

Jornades de JOVENTUT

La constitució de l'Associació de veïns del nostre barri va ser un fet de gran importància per als joves que des de feia molt de temps intentavem de desenvolupar les nostres activitats en els escassos Centres de joves que actualment existeixen a Gràcia.

D'aquesta manera, ara ens podem relacionar més àgilment amb tots els Centres i els joves interessats en col·laborar en les nostres activitats de la Vocalia de joventut.

La prova més evident de l'efectivitat de la creació de la vocalia és que pocs dies després de la seva primera reunió ja teniem tot un seguit d'iniciatives sobre les que començar a treballar.

Des d'un principi, dos han sigut els principals eixos del nostre treball:

- Partir de la situació real del jovent de Gràcia, analitzant quins són els problemes més importants que tenim plantejats els joves respecte al barri,
- Assabentar als veïns de que avui a Gràcia existeix una Associació de veïns creada precisament per solucionar aquests problemes i que només amb la participació activa dels veïns és viable qualsevol solució.

El nostre treball al barri va començar amb l'elaboració d'una enquesta per a la joventut i d'una revista juvenil.

L'enquesta te com a finalitat el que des de la vocalia poguem conèixer la opinió dels joves graciencs, per poder desenvolupar així les activitats d'acord amb les necessitats majoritàriament sentides pels joves.

La revista, per altra banda, respon a la necessitat que en aquests moments tenim els joves en general d'una premsa pròpia. Volem que es converteixi en l'òrgan real d'expressió dels problemes i de les ambicions dels joves. Entenem que les revistes que s'editen per als joves no són el portantveu dels seus problemes, entre altres coses perquè no són ells qui les fan. Davant d'una premsa únicament destinada a accelerar la consumició dels productes que se'ns presenten com a necessaris, propugnem una revista que demostrí quines són les reals necessitats dels joves de Gràcia. Que ens ajudi a promocionar els Centres i que difongui entre el jovent les deficiències que pateix el nostre barri.

Paralelament, varem col·laborar activament a la realització de la Revetlla de St. Joan a la pl. del Nord, la qual va ser un èxit rotund i demostra les possibilitats tant de l'Associació com de la Vocalia. D'uns 10 ó 12 socis actius que erem al principi hem passat a uns 40.

Tot això ens va permetre realitzar un segon festival durant la Festa Major. Guiats per la idea d'aconseguir una Festa Major popular, vem organitzar a la pl. del Diamant aquest Festival, obert i gratuït. Es la nostra intenció donar continuïtat a aquest tipus d'actes populars.

Finalment, aquest setembre ens enfrontem amb la campanya més important que haguem fet fins ara: la Setmana de la Joventut, de la que en teniu un extracte a la plana que segueix. Amb tot el conjunt d'activitats que la componen volem que tothom faci seus els problemes d'aquest barri, especialment l'obertura de la "Via O" que afecta entre d'altres expropiacions a un dels principals Centres de joves del barri: els "Lluïsos".

El marc de fons que presideix les nostres activitats, sempre és la denúncia pública dels problemes del barri i l'organització dels veïns per donar-hi una solució comuna.

Vocalia de Joventut.

Aquest és el

programa que intentem seguir:

20 SEPTEMBRE, Recital de música catalana;
21 tarda, xerrada d'urbanisme; 21, xerrada
"jove i esports"; 21-22 i 24, torneig de basket;
23, xerrada sexualitat; 24, sardanes i esbart;
27, col·loqui "jove i societat"; 28, futbol; 30, actu-
acions de cantants novells del barri; 1 D'OCTUBRE,
Maraton per la "VIA O"; 29. septembre (musica enera),
Teatre, LES TROIANES al G.T. de l'universitat autonoma;
4 d'octubre, Taula rodona "ensenyament"; 5 d'octu-
bre, CINE-FORUM; 6 mati, "jornada d'iniciativa
artística"; 6 vespre, recital M^{re} del Mar Bonet;
12 i 13, sortida-convivència de joves del barri.

Tot això es confirmaria en la propaganda
de les jornades de joventut.

Us esperem.

Vocalia de Joventut.

20 septembre
6 d'octubre

ULTIMA
HORA:

ESPONA,

destituïda

ON DEL SECTOR LESSEPE
E EL CESE DEL SEÑOR E

violenta polémica en la que el concejal se vio envuelto cuando, según denuncias de varias asociaciones de Vecinos, derribó una escalera de servicio público para facilitar la construcción de unas casas de su propiedad, causando importantes molestias a los habitantes de la calle Mercedes, sita en la Ciudad Condal. — (Clira.)

--Per a tota correspondència amb l'Associació: Parròquia dels Josepets, pl. Lessepe.

--Per a futures col.laboracions en aquest Butlletí: Lluís M. Bonet i Llovet, Etlge.
Napoleó, 6 ;, Tel. 215-96-71.

QUÈ VOLEM QUE SIGUI EL BUTLLETÍ.

Aquest és el primer dels Butlletins de l'Associació de veïns, que encara que denominada "Sector plaça Lesseps" com tothom sap té uns límits molt superiors abarçant quasi tota Gràcia, que arriba a les mans dels habitants de l'antiga vila. I és el primer Butlletí, o mini-revista, que veu la llum pública ocupant-se de la problemàtica específica de Gràcia després de la guerra civil amb el qual s'entronca al menys, i de moment com a màxim, amb les magnífiques publicacions que havien aparegut abans.

De moment, en aquesta primera sortida hem volgut presentar l'Associació i les seves activitats. Amb això, ni ens allarguem massa, cosa atemptatòria tant a la paciència del lector com a la tresoreria, migrada, que tenim, ni ens compliquem massa la vida els novells membres de la vocalia corresponent. La nostra meta, però, és evidentment traspasar la revisteta d'ús domèstic amb temàtica domèstica. El que volem és arribar a ser una Revista de Gràcia, amb tot el que això comporta. No oblidarem, evidentment, les activitats de l'Associació, motiu pel que hem nascut i marc on ens desenvollopem, però volem que tot gracienc que tingui quelcom a dir sobre o des de Gràcia ho digui des d'aquí. Sabem de l'existència de molta gent en disposició de fer-ho. Ara només cal que tots ens posem mans a l'obra.

La Revista ha de ser, doncs, lloc de convergència de la joventut gracienc, amb la seva pròpia problemàtica i visió de Gràcia i de la gent que al millor ja van escriure en una de les antigues revistes, però que en tot cas han callat molt temps el que en general es té al pap.

L'equip que tirem directament això endavant som escassos i inexperts. Mas sa l'una cosa i l'altra. La segona es solucionarà aviat, amb voluntat. La primera és el que falta solventar amb la col·laboració de tots, socis o no de l'Associació. El proper número, amb temàtica més variada, serà pedra de toc per notar el redreçament d'un barri que temps passats era vila i que més tard no sent-ho es comportava com si ho fos.

Vocalia del Butlletí

DIA 20
a les vuit del vespre
junta general
de l'associació